

[Sigsgaard.]

hellenske frihedsbevægelse, Andreas Papan-dreou, allerede på en pressekonference i London den 24. juli sidste år anmodede de europæiske lande om at gøre deres indflydelse gældende over for USA for at få standset den amerikanske våbenhjælp til juntaen, der — og her tillader jeg mig at citere, hvad Papandreou sagde —:

„kun takket være amerikansk støtte, især fra Pentagon og CIA, stadig er ved magten.“

På den baggrund synes jeg nok, det er lidt stærkt, når den konservative ordfører her hævder som en selvfølge, at NATO intet som helst ansvar har for diktaturet i Grækenland. Uden NATO-støtte ville juntaens dage være talte.

Til sidst om dagsordensforslagene: hvad angår det dagsordensforslag, som hr. Grünbaum har stillet, kan vi stemme for det, for også vi er modstandere af regeringens chokbeskatning. Men ganske uanset om dagsordensforslaget vedtages eller ej, forbliver den skatteskala, som regeringen og socialdemokratiet og SF er enige om, uændret, og det skal lige understreges; det skal også understreges, at den for VS er utilfredsstillende. Den lægger simpelt hen for store byrder på de jævnt og de mindre bemidlede. Men altså: det snævre dagsordensforslag, som foreligger her, kan vi stemme for.

Hvad endelig angår SF's dagsordensforslag om at udtale mistillid til regeringen, ja, så er vi nogle her, der tit og mange gange udtaler mistillid til regeringen, og det er vi vel også nogle der gerne ville gøre i dag igen. Måske får det ikke større resultater i dag, end det har fået tidligere, men vi kan også stemme for det dagsordensforslag.

Kai Moltke: Jeg har sådan set oplevet en hel del i denne sal i årenes løb, men jeg må ærlig talt sige, at jeg endnu aldrig har set nogen kontant vurdering af, hvor meget socialdemokratiets stemmer er værd. Når man ligefrem siger, at hvis socialdemokratiet stemmer for, vel, så stryger vi 520 mill. kr., for så meget er socialdemokratiet værd som garant imod finanskriser osv., forekommer det mig derfor, at vi er kommet ind på en karikatur. Hvis det er ansvarligt med socialdemokratiets stemmer at nedsætte udskriv-

ningen med 520 mill. kr., kan der vist ikke indtræffe nogle katastrofer eller være noget uforvarligt ved at nedsætte den, også uden at socialdemokratiet går med. Eller er det som garant over for udlandet mod valutatræk og valutakriser, man vil have det med? Kommer man pludselig i tanker om, at man får et guldrandet stykke papir, hvis man får den størst mulige tilslutning til en sådan nedsat procent? Det forekommer mig ærlig talt, at man skulle tro, at vi ikke stod over for folketingets afslutning af sin møderække, men at det nærmest var et fastelavnforetagende, som man ville glæde forsamlingen med, før vi skilles, for mangel til mangel på standpunkt, mangel på økonomisk vurdering, tror jeg da virkelig man skal lede længe efter.

Nu kunne jeg i og for sig godt lide, om der i hr. Grünbaums dagsordensforslag havde stået, at man pålægger regeringen at foreslå nedsættelse osv., for her er vitterlig en fejl, som meget let kunne rettes. Men jeg skal sige, at selv med denne lille skønhedsplet jeg med glæde støtte den af hr. Grünbaum foreslåede dagsorden.

I forbindelse hermed til spørgsmålet om at udtale mistillid til regeringen: ja, det gør jeg gerne. Jeg synes i og for sig, at én dagsorden kunne være nok, og sådan set er der vel ikke nogen grund til at samle på forkastede dagsordener; det kan selvfølgelig tage lidt mere tid, men ud over det kan jeg ikke se det hensigtsmæssige ved det.

Til slut et par udenrigspolitiske spørgsmål. Mig interesserer det også meget stærkt med denne NATO-øvelse, vi skal have for det såkaldte brandkorps. Se, det er typisk et punkt, regeringen kunne have taget under overvejelse i sine planer om, hvordan man sparer penge, hvis man endelig befinder sig i så store finansielle vanskeligheder. Skal der skæres ned på budgetterne, er der her et klart tilfælde, hvor man kunne tage fat.

Og det sidste spørgsmål, jeg kunne lide at stille: er det sådan, at NATOs overkommando på de forskellige efter dens ensidige vurdering truffne beslutninger kan påbyde øvelser i de forskellige dele af NATO-medlemslandene?

Er det en forpligtelse, eller er det noget, vi kan frabede os? Det vil da virkelig være rart at få det opklaret. Jeg kender udmærket godt beslutningerne om flankeforsvaret og